ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ὁ φιλολογικὸς καυγᾶς Συναδινοῦ—Τσακοπούλου. Ὅπου ἐπεμβαίνει ὁ Γαβριηλίδης. Τὸ κέλυφος τοῦ κ. Συναδινοῦ. Τὸ θαῦμα μιᾶς κόκκινης γραβάτας. Ὁ ἐρωτευμένος Ζακυνθινός. Γιὰ τὴν καρδιὰ τῆς Βασίλως. Πῶς τὴν ἔπαθε. Ἕνα ἐλάβρο τυπογραφικὸ λάθος. Οἱ πρῶτοι ἀνεμιστῆρες. Ἕνας ὕμνος τοῦ κ. Εὐστρατιάδου. Μιὰ σκανδαλώδης πρεμιέρα ἵππων. Ἡ στραβομάρα τῶν πρεμιερτῶν.

Μ

Ἰὰ φορὰ ὁ συγγραφεὺς κ. Θεόδ. Συναδινός, ὅταν ἦταν ἀρχισυντάκτης στὴν «Ἀκρόπολι» τοῦ Γαβριηλίδη, ἔγραψε γιὰ τὰ «Πανεθνήναια», τὴ γνωστὴ ἐπιθεώρησι τῶν Τσακοπούλου—Ἀννίνου—Δημητρακοπούλου, μιὰ κριτικὴ ἐλαφρῶς εἰρωνική.

Ὁ Τσακόπουλος πειράχτηκε ἀπὸ αὐτὴ καὶ ἀπάντησε, ὁ Συναδινὸς ἀνταπάντησε, ξαναπάντησε ὁ Τσακόπουλος, ξαναπάντησε ὁ Συναδινὸς στὴν «Ἀκρόπολι», καὶ τὸ πρᾶγμα τραβοῦσε πειὰ κορδόνι, ὥς ποὺ μιὰ μέρα ὁ Γαβριηλίδης ἀπηγόρευσε τὴ δημοσίευσι στὴν «Ἀκρόπολι» μιᾶς ἀπαντήσεως τοῦ Συναδινοῦ, εἰς δρμυτάτην ἐναντίον του ἐπίθεσιν τοῦ Τσακοπούλου.

—Μά, κύριε διευθυντά, διεμαρτυρήθη ὁ κ. Συναδινός, εἶμαι ὑποχρεωμένος ν' ἀπαντήσω.

—Ἀδύνατον !...

—Θέλετε λοιπὸν νὰ μείνη νικητὴς ὁ κ. Τσακόπουλος ;

—Νὰ μείνη. Δὲν μπορεῖτε ν' ἀπασχολῆτε τὸ Πανελλήνιον μὲ τὸν φιλολογικό σας καυγᾶ !...

Ὁ κ. Συναδινὸς ἔφυγε, κρατῶντας τὰ χειρόγραφά του. Σὰν πολεμήχανος ὅμως Μωραΐτης ποὺ εἶνε, σκέφτηκε νὰ τὸν καταφέρη τὸν Γαβριηλίδη καὶ τὸν κατάφερε. Ὁ κ. Συναδινὸς ἤξερε ὅλες τὶς ἀδυναμίες τοῦ Γαβριηλίδη. Μιὰ ἀπὸ τὶς ἀδυναμίες του αὐτὲς ἦταν καὶ ἡ μεγάλη ἀγάπη του γιὰ τὸ κόκκινο χρῶμα.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα, λοιπόν, φόρεσε μιὰ κατακόκκινη γραβάτα καὶ μπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ Γαβριηλίδη.

Ὁ Γαβριηλίδης, μόλις εἶδε τὴν καταπόφυρη γραβάτα, κόλλησε τὸ μάτι του ἀπάνω της..

—Φόρεσες γραβάτα κόκκινηνννννν, κόκκινηνννννν !... εἶπε στὸν κ. Συναδινό, μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ σύρσιμο, ποὺ ἔκανε στὸ τελικὸ «ν» τῶν λέξεων.

—Σοῦ ἀρέσει, κύριε διευθυντά ;... τὸν ρώτησε ὁ κ. Συναδινός.

—Μωρὲ μ' ἀρέσει ! Μ' ἀρέσει πολύ !... ἀπάντησε ὁ Γαβριηλίδης.

Κι' ἀμέσως κατόπιν πρόσθεσε :

—Μωρέ, βάλ'την τὴν ἀπάντησί σου στὸν Τσακόπουλο. Βάλ'την !...

* * *

Ἕνας Ζακυνθινὸς μιὰ φορὰ ἀγατοῦσε κάποια Βασίλω κι' ἐπήγαινε κάθε μέρα στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἄφηνε τὰ παπούτσια του στὴν πόρτα, στεκότανε μπροστὰ στὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου καὶ ἔλενε :

—Ἂ! Γιάννη Πρόδρομε, πὲς στὴ Βασίλω νὰ μ' ἀγατήση !...

Μιὰ μέρα, ποὺ ἔτυχε νὰ εἶνε ὁ παπᾶς μέσα στὸ ἅγιο βῆμα, ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ ἐρωτευμένου Ζακυνθινοῦ καὶ τοῦ φώναξε μὲ θυμό :

—Δὲν εἶνε, βρέ, γιὰ τὰ μοῦτρα σου ἡ Βασίλω !...

Ὁ Ζακυνθινός, ποὺ ἄκουσε ἄξαφνα κι' ἀνεπάντεχα τὴ φωνὴ αὐτή, νόμισε πὼς τοῦ ἀπάντησε ὁ ἅγιος. Ἀναπήδησε λοιπὸν τρομαγμένος ἀπὸ τὴ θέσι του καὶ σαστισμένος, ἔτρεξε νὰ βγῆ ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία. Ἐκεῖ στάθηκε καὶ φώναξε δυνατὰ στὸν ἅγιο :

—Μὲ τὴ γλῶσσα, μωρέ, ποῦχει ἡ ἁγιωσύνη σου, καλὰ κάμανε καὶ σοῦ κόψανε τὸ κεφάλι !...

* * *

Πρὸ τριάντα ἐτῶν ἐξεδίδετο στὰς Καλάμας μιὰ ἐφημερίδα, ὁ «Φρουρός», τοῦ κ. Π. Τσιμπιδάρου.

Τὴν Μεγάλη Παρασκευή, λοιπόν, τοῦ 1909, ὁ «Φρουρὸς» ἐξέδωσε ἕνα φύλλο πένθιμο, γιὰ τὴν ἡμέρα. Στὸ φύλλο αὐτὸ κάποιος συντάκτης ἔγραψε, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τρικυμίες», ἕνα πεζὸ ποίημα γιὰ τὸ μαρτύριο τοῦ Θεανθρώπου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων στὸ πεζοτράγουδο αὐτὸ ὑπῆρχε καὶ ἡ φράσις :

«Σεισμὸς ἐτράνταξε τὸν Γολγοθᾶ !»

Οἱ τυπογράφοι ὅμως ἔκαμαν λάθος καὶ σταχειοθέτησαν τὴ φράσι ὡς ἑξῆς :

«Σ κ α σ μ ὸ ς ἐτράνταξε τὸν Γολγοθᾶ !»

Καὶ τὸ πένθιμον μετετράπη εἰς ἐθνικόν.

* * *

Ξέρετε πότε πρωτοήλθανε στὴν Ἑλλάδα οἱ στρογγυλοὶ ἐκεῖνοι ἀνεμιστῆρες, ποὺ βάζουν τὰ ζυθοπωλεῖα, καφενεῖα καὶ ἑστιατόρια, ἀπάνω ἀπὸ τὶς πόρτες τους, γιὰ νὰ καθαρίζουν τὸν ἀέρα ; Μόλις στὰ...1907.

Καὶ ξερετε ποῦ τοποθετήθηκε ὁ πρῶτος ; Στὴν «Ἤβη», στὴν Ὀμόνοια !...

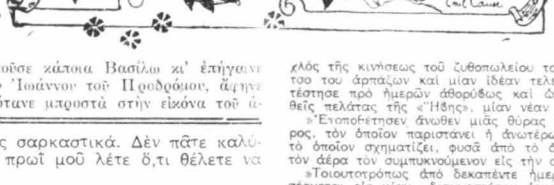

Καὶ ξέρετε πῶς ἐψάλλαν καὶ ἐξιδιάνισαν τὸ γεγονὸς ἡ Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες, δημοσιεύσασαι μάλιστα καὶ τὴν φωτογραφία τῆς πόρτας, μὲ τὸν ἀνεμιστῆρα ψηλά ;

Ἂν δὲν τὸ ξέρετε, διαβάστε τὸ παρακάτω ἀρθρίδιο τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Σκρίπ» κ. Γρ. Εὐστρατιάδου, βουλευτοῦ σήμερα,δημοσιευθὲν στὴν πρώτη σελίδα τοῦ «Σκρίπ», τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1907 :

Ἡ «Ἤβη» εἶνε ἀναμφισβητήτως τὸ Εὐρωπαϊκώτερον τῶν ἐν Ἑλλάδι ζυθοπωλείων. Ὁ δαιμόνιος διευθυντὴς του κ. Γιακουμάκης, ὁ ἀεικίνητος οὗτος μοχλὸς τῆς κινήσεως τοῦ ζυθοπωλείου του, ὁ εἰς καθε του βῆμα καὶ κάθε σουλάτσο του ἁρπαζων καὶ μίαν ἰδέαν τελειοποιήσεως τοῦ καταστήματος του, ἐγκατέστησε πρὸ ἡμερῶν ἀθορύβως καὶ ὡς ἐξ ὑποχρεώσεως πρὸς τοὺς ἀπειροπλήθεις πελάτας τῆς «Ἤβης», μίαν νέαν καὶ...περίεργον ἐφεύρεσιν Εὐρωπαϊκήν.

Ἐνοποιήσας ἄνωθεν μιᾶς θύρας τοῦ ζυθοπωλείου του ἕνα εἶδος ἀνεμιστῆρος, τὸν ὁποῖον παριστανει ἡ ἀνωτέρω εἰκών, καὶ ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ ρεύματος, τὸ ὁποῖον σχηματίζει, φυσᾶ ἀπὸ τὸ ἄνωθεν αὐτοῦ ὑπάρχον μεγάλο χωνὶ ὅλον τὸν ἀέρα τὸν συμπυκνούμενον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ζυθοπωλείου.

Τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ δεκαπέντε ἡμερῶν, ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν "Ἤβην» εἰσέρχεται εἰς μίαν...διαυγεστάτην ἀτμοσφαῖραν, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται μὲ ὅλας του τὰς....αἰσθήσεις ! "Ἕνας ὁπόκωφος βόμβος, καὶ αὐτός...ἁρμονικώτατος, ἀνωθεν τῆς θύρας, προδίδει τὴν ἐπίμοχθον ἐργασίαν τοῦ θαύματος αὐτοῦ, τοῦ μεγάλου τούτου καπνοφάγου (τοῦ ἀνεμιστῆρος), ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναλάβει νὰ τρώγη ὅλον τὸν....καπνόν, τὸν ὁποῖον βγάζουν τὰ ἀναρίθμητα στόματα τῶν πελατῶν τῆς «Ἤβης», καὶ νὰ καθιστᾶ ἔτσι τὴν μπύραν....διαυγεστέραν καὶ εὐγευστοτέραν, ροφωμένην ἐν οἱαδήποτε στιγμῇ !»

Καὶ ἐξακολουθεῖ μὲ τὸ ἴδιο ὕφος...

Τί καλὸς καὶ ὀλιγαρκὴς ποὺ ἦταν ὁ κόσμος τότε, ποὺ ἔτρωγαν οἱ ἀνεμιστῆρες τὸν καπνὸν καὶ ἔκαμναν τὴν μπύραν πολύ...διαυγεστέραν !...

* * *

Στὰ 1907 ἔγινε μιὰ προμήθεια ἵππων γιὰ τὸν στρατό μας ἀπὸ τὴν Εὐρώπη. Τοὺς ἵππους αὐτοὺς τοὺς ἀγόρασε ἐπιτροπὴ ἀξιωματικῶν, μεταβᾶσα ἐπὶ τούτῳ στὴν Οὐγγαρία. Ὅταν ὅμως οἱ ἵπποι μετεφέρθησαν στὴν Ἑλλάδα, ξέσπασε ἕνα μεγάλο σκάνδαλο : Ἀπεκαλύφθη ὅτι ἦσαν ....τυφλοί !...

Ὁ πρωθυπουργὸς τότε Θεοτόκης, μόλις τοῦ ἀνεκοινώθη τὸ σκάνδαλον, εἶπε :

—Φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε καὶ τόσον ἀκριβὲς τὸ ὅτι οἱ ἵπποι αὐτοὶ εἶνε τυφλοί. Φαίνεται ὅτι περισσότερον τυφλοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς παρέλαβαν ἀπὸ τὴν Οὐγγαρίαν...

Καὶ αὐτὸ ἦταν ὅλο.

Ἡ ὑπόθεσις κοιμήθηκε κατόπιν βαρύτατα....

ναξε ἐκεῖνος ἀπὸ μέσα, γελῶντας σαρκαστικά. Δὲν πᾶτε καλύτερα νὰ κοιμηθῆτε κι' αὔριο τὸ πρωῒ μοῦ λέτε ὅ,τι θέλετε νὰ μοῦ πῆτε;

Μὰ οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν τὸν ἄκουγαν, ἄρχισαν νὰ σπρώχνουν τὴν πόρτα μὲ τοὺς ὤμους τους. προσπαθῶντας νὰ τὴν παραβιάσουν. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ μιὰ βόμβα ἔσκασε στὰ πόδια τους. Τρεῖς ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς τινάχτηκαν κομματιασμένοι στὸν ἀέρα. Οἱ ἄλλοι γλύστρησαν γοήγορα μακρυὰ ἀπὸ τὸ παράδοξο γύφτικο. Ποιὸς ὅμως τὴν εἶχε πετάξει. Ὁ Ραΐξ ἀπεκλείετο. Μᾶλλον κάποιος τὴν εἶχε ρίξει ἀπὸ τὸ δρόμο. Ποιὸς ἦταν αὐτός; Ἕνας χωρικὸς ἴσως, ἕνας σύντροφός του.

Ὁ Ζουὰν Ραΐξ κι' οἱ φίλοι του, μόλις εἶδαν ὅτι εἶχαν φύγει οἱ ἀστυνομικοί, ἄνοιξαν τὴν πόρτα καὶ θέλησαν νὰ δραπετεύσουν. Μὰ ἐκεῖνοι τοὺς ἀντελήφθηκαν, τοὺς κατεδίωξαν καὶ τοὺς συνέλαβαν. Κι' αὐτοὶ οἱ τρεῖς τους εἶχαν δοσοληψίες μὲ τὴν ἀστυνομία. Στὸ σπίτι ἐπίσης τοῦ Ζουὰν Ραΐξ βρέξηκαν τέσσερες βόμβες κι' ἕνα σωρὸ πιστόλια, μαχαίρια καὶ σφαῖρες. Κανεὶς ἐντούτοις κι' ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τρεῖς δὲν ὡμολόγησε ποῦ εἶχαν κρυμμένες ὅλες αὐτὲς τὶς βόμβες ποὺ εἶχε κατασκευάσει ὁ παράδοξος σιδηρουργὸς Ζουὰν Ραΐξ. Ἐκεῖνος ἀρκέσθηκε νὰ τοὺς πῆ χαμογελῶντας αἰνιγματικά:

—Ψάξτε ὅλα τὰ σπίτια τῆς Ἱσπανίας καὶ θὰ τὶς βρῆτε.

Κι' ἔλεγε ἀλήθεια. Κάθε Ἱσπανὸς σκέπτεται νὰ σώση τὴν πατρίδα του μὲ μιὰ βόμβα καὶ νὰ γίνη αὐτὸς ποωθυπουργός! Γι' αὐτὸ ἡ καλύτεση ἐπινείρησι σήμερα στὴν Ἱσπανία εἶνε τὸ νὰ κατασκευάζη κανεὶς βόμβες. Εἶνε τὸ μόνο εἶδος ποὺ ξοδεύεται ἀμέσως στὴ χώρα τῆς Κάρμεν.

ΖΑΚ ΣΚΡΗΝ